

Balgfreds (Nimestad) udtalte tydeligere end flere Andre, at han overhovedet ikke indsaa Nødvendigheden eller vel endogsaa Onskeligheden af en mellemkommunal Bescatning, men at de bestaaende Forhold i og for sig vare gode, forsaavidt som menneffelige Forhold overhovedet ere gode, og at han altsaa ikke ønskede nogen Forandring paa det Omraade. Jeg siger nu, at disse forffjellige Udtalelser hjælpe til at klare Stillingen. Jeg har ikke smigret mig med at møde nogen synderlig Velvillie overfor det Forslag, jeg har tilladt mig at indbringe, fra den Side af Salen; saa i og for sig har jeg været forberedt paa, at man vilde finde alle de Indvendinger derimod, som man er istand til at kunne finde. Men jeg er alligevel taknemlig for disse Udtalelser; thi det hele Forhold kommer til at staa noget klarere, naar vi vide, at vi staa her overfor hinanden som Venner og Modstandere af en mellemkommunal Bescatning, thi det er efter min Opfattelse Frugten og Resultatet af Forhandlingen her idag.

Det kan ikke være mit Ønske at komme ind paa mange Enkeltheder. Det ligger jo nærmere for en Forhandling i et eventuelt Udvalg — men jeg kan dog ikke lade nogle af de Indvendinger blive staaende uimodsagte, som ere fremsatte mod Forslaget. Den høitærede Indenrigsminister var, synes mig noget ubillig i de Exemppler, han fremdrog. Den ærebe Minister mente, at det var dog ikke saa utænkkelige Tilfælde han ansøgte. Ja, jeg synes, at man maa gaa meget vidt, for at finde Anker imod et Lovforslag, naar man skal lade sig nøie med Ting, som man ikke antager ere utænkkelige. Thi det forekommer mig rigtignok, at de Tilfælde, der bleve ansøgte, i og for sig vare temmelig urimelige. Naturligvis kan der findes saadanne Tilfælde af en saa særegen og befyndelig Karakter, at de, indsatte i et hvilket som helst Forslag, ville komme til at føre til Urimeligheder. Men den egentlige Sovebendvending var den, at Bescatning paa det Grundlag, som Forslaget indeholder, er utilraadelig, fordi der da ikke i Næringskommunerne kan bestattes efter Kommunens Behov, idet der maa modtages Skatter efter en anden Kommunes Maalæg. Ja, det er naturligvis den Banskfeligbed, som dette Forslag indeholder. At man baserer det paa Opholds Kommunens Bigning, saa at der ikke kan lignedes efter Næringskommunens Behov, er den Banskfeligbed, man her har at overvinde; det er indlysende af sig selv. For saavidt man altsaa ikke tror at kunne overvinde denne Banskfeligbed, er denne Vej umulig. Men jeg ser ikke rettere, end at denne Banskfeligbed ikke er større, end at den let maatte kunne overvindes, idet nemlig Næringskommunens Budget bliver lagt under delvis andre Forudsætninger, end der mulig kan vise sig at blive Tilfældet i Aarets Løb. Det er ikke noget Nyt, det finder

allerede Sted efter den nuværende Bescatning. En Kommune kan lægge sit Budget og gjøre Regning paa en vis Indtægt. Skatteyderne kunne flytte bort, dø, eller blive insolvente og Kommunen kan saaledes i Skatteaarets Løb miste sine Indtægter, saa at Budgettet ikke slaar til. Det er ikke noget Nyt, det kan altsaa indtræde efter nærværende Lovgivning; men det maa jo erindres, at det ikke er noget uventet indtrædende Tilfælde. Det første Aar Skatteligningen vedtages, kan det ske; men naar Skatteligningen er lagt 1, 2, 3 Aar, have disse Forhold konsolideret sig saaledes, at man kan gjøre Regning paa, at hvad der var Tilfælde i det foregaaende Aar, ogsaa vil blive Tilfælde i det næste. Grundlaget for Reglerne fører altsaa ikke til et mere urimeligt eller uventet Resultat, end hvad der allerede kan følge af den nuværende Bescatning. Den ærebe Minister ansøgte et Exempel, som gif ud paa, at en Næringskommune kan fra Opholds kommunen komme til at oppebære en saa stor Del af en enkelt eller af flere Skatteyders Bescatning, at det kommer til at udgjøre hele Næringskommunens Bigning paa Formue og Leilighed, saa at alle de øvrige Skatteydere derved blive fri for at svare Skat. Det er en Selvsølge, at forsaavidt et saadant Forhold har været forudsat, og det er et Tilfælde, som altsaa delvis har fundet Sted det foregaaende Aar, saa vil denne Omstændighed være bleven tagen i Betragtning ved Affattelsen af vedkommende Kommunens Bigning, og vil altsaa faae Indflydelse baade paa Ansættelsen efter Hartkorn og paa Ansættelsen efter Formue og Leilighed. Er det derimod et ganske uventet Tilfælde, der er indtraadt, er det en splinternyt Indtægt, der dumper ned over Næringskommunen, kan det kun indtræffe det ene Aar, og der er da ikke Andet at sige dertil, end at Kommunen har faaet en uventet Indtægt, som er kommen den tilgode, og som vil komme til at spille en Rolle det næste Aar. Fordi en Kommune faar en Indtægt mere, end den i Aarets Løb kan bruge, derfor ere Pengene ikke tabte, men ligge til Brug for Kommunen. Forøvrigt er der jo en Mulighed for mange Mobilisationer i de foreslaaede Regler, som man kunde bringe i Anvendelse for at hjælpe paa de Ulemper, som dette nødvendigtvis vil medføre, idet man f. Ex. kunde lade samtlige saadanne Indtægter fra andre Kommuner forlobsd fradrage fra hele den beregnede Udgift i Næringskommunen. De Herrer fortsaa mig ret. Derfor der altsaa er en Landkommune, der gjør Regning paa en Udgift af 5,000 Kr., saa skulde hele den Indtægt, den faar fra andre Kommuner, ikke beregnes som Skatteindtægt, men som andre Indtægter i Kommunen, der forlobsd drages fra de beregnede Udgifter, og kun Resten bliver da at lignedes paa Kommunens Beboere paa Hartkorn og Formue og Leilighed. Det er en Vej, man kunde gaa for